

Monte Karlos

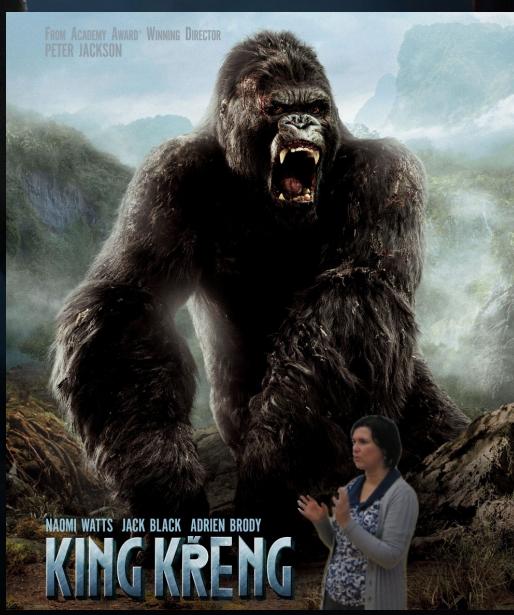
Rozhovor: Marta Křenková: „Zpívat přece umí každý učitel.“

8/2020

Cena: za kolik si
ho vytisknete,
za kolik ho máte.

Vítejte v Monte Karlos, kolektivním archivu abstrakcí cti a zdravého rozumu

Spoušť huku na Facebooku
Někdejní

8/2020

Ročník XXV

Adresa redakce:

Karlosova 77, 000 03 Monte Carlo 4

E-mail:

EmailNoReply@server.mok

Zákaznická linka:

0004 892 223 03E

Šéfredaktor:

Alžběta Ašelová

Manažer redakce:

Jiří b'Ačkora

Zástupce šéfredaktora:

Hobbo Habán

Fotograf:

Alexandra Dimitrij von Dieseldorf

Grafická úprava:

Tara Kočí

Obrazová redakce:

Honza Kůň

Rozhovor:

Karlos Žebatý, Lubomír Lečko

Móda:

Šlapeboso Elle'Gante

Závodní ekonomie:

Financier Kovva-Lečný

Vymítací:

Kapitán Surhu Sabat

Vydavatel:

Monte Karlos Inc. a. s.r.o. a spol©

Brand manager:

Karlos Žebatý

Sociální poradce:

Lightningh Danger

Sociální podpora:

Anna Oleš

Inzerce:

Many Hrabal

E-shop:

nakupsisam.cz

Tiskne:

individuálně

Korespondent:

Pes

Špeh:

nevíme

Seniorní bankomat:

Evžena Kulibrko

Cestopis:

Áron Ponurý a Emanuel Bebeš

Rozšiřují:

google.com

Editorial

Já ráda čtu moderní fantasy. Bezespouřu nejlepší postava v jedné z nejlepších knižních sérií tohoto žánru jednou řekla: „Varuj se všech, kdo tvrdí, že vidí budoucnost.“ Dlouze jsme se zamýšlela nad jeho výrokem a došla jsem ke dvěma závěrům. Zaprve, horoskopy, údolskopy a všechny další typy skopů tvrdí, že vidí do budoucnosti. Zadruhé, budu jeho radu ignorovat.

V dnešním čísle jsme si pro vás připravili něco, na co jsem se dlouho těšila. Náš místní Magistr sestavil kompletní ztvárnění kanonskopu, který jsme vám představili před dvěma týdny. Doporučujeme podívat se na naši speciální přílohu, než se dáte do čtení. Zároveň doufám, že plně využíváte našich poskytnutých služeb a již dobře víte, pod jakým znamením se nacházíte. V příloze vám řekneme, co a jak.

Když o tom tak přemýslím, možná to řekl trochu jinak. „Varuj se všech, kdo tvrdí, že *znají* budoucnost.“ Nějak tak.

Někdeník jinak samozřejmě pokračuje. Naše módní sekce se tentokrát vytáhla svou vlastní přehlídkou a co se dozvítě Na vlnách internetu –

On to možná řekl někdo jiný... Je to tlustá knížka a mě se ty postavy pletou. Upřímně si ani nejsem jistá, ve které scéně to řekli. Ale někdo to řekl.

Každopádně, závod pokračuje bez ohledu na nás. Celý svět je v pozdvížení po nečekaném útěku paní Rotreklové z tajné základny *Omma Céb a la Sviňa costa* před několika týdny. Stopy vedou do Bangladéše a dál přes Tunisko do Alžírska, ale úřady si nejsou jisté, či stopy to vlastně –

Houby. On to řekl. Měla jsem pravdu. Jenom jsem si spletla knihu. Jasně. Druhá kniha v sérii. Postavy tam byly dvě a ta druhá to neřekla. Pardon.

No a závěrem –

Víte, já si ani nejsem jistá, jestli to nebylo v jiné sérii.

Ale dochází nám čas. Užijte si to, mějte se rádi a sbohem.

Řekl to vůbec někdo?

Alžběta Ašelová, Šéfredaktorka

Obsah

2	Editorial
3	Obsah
4	Závodní ekonomie
5	Na vlnách internetu
6	Závod
7	Vývoj
8	Rozhovor
9	Korespondent
10	Lifestyle
11	Karlos-čepice
12	Kaňonskop
13	Sudoku
14	Šeiner
15	Lekce bankomata
16	Špion
17	Zpověď Lubomíra Lečka

Okénko Kaňonskopu

Lysák právě probíhá kolem:
Cthulhu(chaos): 17.1. - 12.2
Horus(vzduh): 13.2. - 25.2

Tip Magistra Celestia:

Než pomine vláda Cthulhu, nevycházejte raději v brzkých ranních hodinách z domu a nenechávejte prázdné lahve od mléka za dveřmi, mohli byste totiž splakat nad něčím mnohem horším než jen rozlitým mlékem.

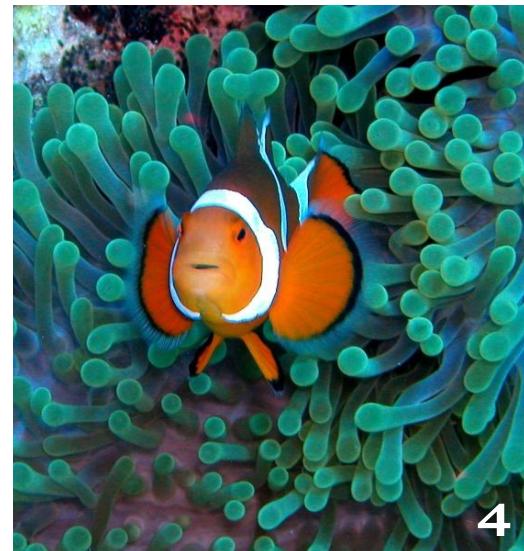
Rozhovor – Marta Křenková

Příště Rozhovor – Jiří Horký

Mezinárodní Ekonomie

Závodní ekonomie

Mezinárodní symbióza

Dnes si trochu popovídáme o politice. Nebojte se, nebude to tak strašné, jak nás Tomáš v kanceláři straší. Řeknu vám ve zkratce o vztahu mezi Úřadem a Spolkovou bankovní federací, co z toho má jaká strana a proč je rozhodnutí zavést Radu odvážných důležité, případně, aby ti z vás, co mají problémy s jednoduchými koncepty - hlavně Bob - věděli, co to vlastně Rada odvážných je.

Symbioza

Jak jistě víte z našeho minulého povídání, jak Mezinárodní Úřad, tak Spolková bankovní federace jsou nadnárodní organizace. Ovládají dohromady podle jistých neoficiálních statistik 79% světové politické moci¹ a jejich úspěch pramení ze vztahu, kterému se v odborných kruzích říká Mezinárodní symbióza.

M.Ú.Ú.A.S.S.S.M.Z.Ú.S.M.O.V.S. je velmi, velmi vlivná organizace s mnoha prsty ve všech světových i vesmírných vládách. Jejich slovo je rozkazem, božím vzkazem či přírodním zákonem, podle toho, v jaké zemi se nacházíte. Svou prestiž a moc získávali postupně. Již od svého založení roku 1915 svého letočtu drželi v rukou nejvlivnější vlády tehdejšího světa a jejich úchop pouze sibil s časem.

Spolková bankovní federace na druhou stranu vydělávala peníze již dvě stě let před svým založením. Vznikla spojením dvacet devíti do té doby neexistujících bankovních institucí a jednoho kasína, které udrželo celý kolos na vodě prodejem tabáku v Austrálii. Doufám, že vám netřeba vysvětlovat - na rozdíl od Kateřiny z reklamní sekce - že peníze jsou moc.

Jak se tito dva giganti spojili? Inu, jedná se spíše o nucenou spolupráci. Když se obě organizace rozrostly do takových velikostí, že si začaly šlapat do ekonomického zelí, daly hlavy dohromady a uzavřely pakt. Tento pakt, zvaný Kořistní, zajišťuje následující práva a povinnosti.

Všechny spolkové banky platí daně Úřadu podle výše svých příjmů za poslední měsíc (jsou to daně měsíční), výše svých nepřímých investic do fungování Úřadu a výše hladiny moře v Golfském zálivu. Toto vynáší nesmírnou sumu peněz použitých následně na vnitřní chod především odnože OPF, která následně vydělává Úřadu peníze pro chod celé společnosti ve výši 80% daní získaných z banek.

Naopak, banky mají na území kontrolovaném Úřadem (všude) jistá privilegia, například možnost beztrestného vypálení konkurenční banky či lepší důchody. Toto

umožňuje expanzi Federace do míst dosud nedotčených bankovní vymožeností, což přináší Úřadu víc peněz z daní a tak dále, dokud tyto dvě instituce nebudou vlastnit všechno jmění světa a nebudou fungovat na vzájemném zdaňování sebe sama.

Nejen v ekonomii existují zajímavé symbiotické vztahy. Na obrázku můžete vidět klauna očkatého, který žije ve vzájemně výhodném symbiotickém vztahu s některými druhy mořských sansek. Ony jej chrání před velkými rybami a on je před malými rybami (velmi zjednodušeně, ale nejsme časopis o biologii).

Rada odvážných

Druhým z největších příjmů Úřadu je reality show pořádaná odnoží QXM, která se stará o veřejné mínění o Úřadu. Jejich největším hitem je prodávání klipů ze života Učitelů v závodě, nesestříhaných a neupravených, jak si někteří - hlavně Bob - myslí.

Veřejné mínění však kleslo po bitvě u Nového Dilí. To se stává, když se navzájem poperou pětimilionové armády a zanechají za sebou smrt, zkázu a vlnu nezaměstnanosti. Proto začátkem tohoto roku zakázal Úřad učitelům vlastnit armády.

Jenomže pak nebylo, o čem vysílat. Únosy kantorů držely diváky u obrazovek, ale i tomu bylo učiněno zá dost. Úřad proto nevydělával peníze z reality show a kvůli pozastavení závodu nerostl počet hlasů v bankovních trezorech. Hlasy přicházejí jen s volbami, které byly rovněž pozastaveny. Banky proto nemohly platit větší daně, což způsobilo druhou finanční krizi.

Řešení je následující - povolit armády a znova otevřít závod, ale zajistit, aby se diváci neobrátili proti Úřadu, nýbrž proti učitelům, kdyby se jim něco nelíbilo. A tak vznikla Rada odvážných. Při každém zasedání drženém v Der Weiderhohlle Flüsemschliessem může učitel v Radě přednест stížnost na jednání jiného učitele, které by podle něj mělo být zakázané pravidly závodu. Téma se probírá, o návrhu se hlasuje a výsledek je poslan Úřadu samotnému, který rozhodne.

A tak, milé děti - hlavně Bobe -, funguje ta naše planeta ■

1 Především podle profesora A.Bohla Biebelbaubera, který po publikování svých poznatků záhadně zmizel a byl nahrazen mrtvým tělem s třikrát prostřelenou plící překvapivě akurátní kvality (ne plíce, tělo - jeho napodobenina byla velmi akurátní).

Na vlnách Internetu

```
Network activated  
Listening on port 1452  
Progress: [30%] [#####.....]  
  
Sending private key  
Waiting for response _  
  
Connection established:
```

facebook

Já jsem Áron Ponurý.

A já Emanuel Bebeš.

A toto je Na vlnách Internetu.

Vítáme vás zpět u druhého dílu našeho cestopisu. Já a Emanuel se tentokrát podíváme na zoubek jednomu z nejnavštěvovanějších rezortů světa.

Je to tak. V posledním díle jsme vás opustili na cestě do Facebook.com, kam jsme dorazili, s bolavými chodidly a znavenou tváří, před pár minutami.

Ano, moje chodidla skutečně bolí k nevydržení. Je tu někde místo, kam se mohou bolaví cestovatelé odebrat k odpočinku?

Blázniš, Árone? Toto je Facebook.com. Zde není odpočinku.

Asi máš pravdu. Vážení čtenáři, já a Emanuel jsme se ocitli na kraji širokého pásu modrého asfaltu vedoucího do slepé uličky nějakých dvacet, třicet metrů daleko.

Správce Facebook.com nedávno nechal nainstalovat toto chytré zařízení. Je to tak zvaná žárovka, a zde vypínač, jehož zmáčknutím vyvoláte Dark Mode.

Ukaž... Ha! Všechno hned vypadá... temnější.

Ano, tak to funguje. Pojďme se podívat nejprve do ulice Přátel.

Po našem pravoboku ve směru příchodu zeje díra ve stěně Facebook.com, skrze kterou je možné spatřit krátkou uličku vedoucí do tmavé místnosti. Cestou ní míjíme mnohé zatoulané duše, které jako by v transu šoupají nohamu na cestě ven i dovnitř.

Nebudě tak netolerantní, Árone. Toto jsou lidé, kteří byli zablokování jedním ze svých přátel ze základní školy. My dva přicházíme ke dveřím s mikrofonem upevněným ke stěně. Zde máme hlasem zadat jméno hledaného kontaktu.

Hm-mmm! Hm-m-mmm!

Nekašli a mluv.

Alžběta Ašelová, prosím.

Dveře se otevírají a světelné pruhy v kober-

Facebook

ci nás vedou obrovskou místnosti plnou černých skříní.

To jsou servery Facebook.com. Blížíme se svému serveru a dostáváme kupón od Pidižvíka zavřeného v jednom z nich, společně s brožurou a malou mapkou Facebook.com. Co s tím teď?

Toto je kupón pro Systém Chatu naproti přes ulici. S Áronem se vracíme ulici Přátel na asfalt a přecházíme silnicí na k protilehlé zdi, kde stojí do cihel zaražené posuvné dveře na kartičku.

A to je právě ta kartička, kterou s Emanuelem držíme v ruce. Vsouváme ji do slotu a dveře se otevírají do malé hranaté kabinky, skoro až výťahu.

Když přijdete s někým chatovat, odvezete vás kabinka, tak jako nás teď, k příslušnému příjemci, který k vám bude mluvit z vlastní kabinky jedním ze čtyř bezeských oken ve stěnách.

A, už vidím paní Ašelovou, naši šéfredaktorku. Kabinka se pohybuje nekonečným prostorem temnoty, jen světla vycházející z okolních létajících kabinek naznačují, že nejsme sami.

Vidíme ale, že paní Ašelová není přítomná. Asi má moc práce, co říkáš?

Radši nic. Pojďme zpět.

Cestou vám řekneme něco o skupinových chatách.

Ale jen stručně, prosím.

Jak jinak? Takže skupinové chaty nastanou, když se více než dva účastníci spojí v komunikaci.

Jejich kabinky se poté nalepí jedna na druhou do dlouhé řady, takže všichni vidí na všechny, i když se někdy musí naklánět a nadskakovat. Rozhovory pak probíhají skrz všechny kabinky v řetězci a všichni slyší, co se děje. Jedna kabinka může být součástí několika skupinových, nebo i normálních chat, a na to má právě těch okýnek víc.

Přesně tak, Árone. Stručně.

Pojďme se nyní bliže podívat na Facebook.com

samotný. Jak už jsme řekli, je to široká slepá ulička, plná - ne, přeplněná - návštěvníky.

Člověk pomalu neslyší vlastního slova, jak všichni vykřikují jeden přes druhého.

Ale nikdo nekřičí tak hlasitě, jako stánek s novinami.

Ano, po naší levici vidíme výklenek ve stěně, kde za pultem stojí napudrovaný elegán v levném obleku a provolává všelijaké nesmysly do světa. Před ním na půlkruhovém červeném koberci stojí dav posluchačů a jeho proslovy hltají.

My s Emanuelem raději nebudeme poslouchat, ještě bychom mu začali věřit.

Chraň nás ruka Starších Internetu.

Naproti je to lepší. Tam je pouze výloha s manekýnkami. K čemu jsou, Emanueli?

Inu, to jsou noví doporučení přátelé. Člověk může vejít dovnitř a objednat si přátelství s nějakým dalším člověkem.

To jsou mi věci. Ale opatrně! Málem jsi překročil tuto žlutou pásku.

Uprostřed ulice je napjatá žlutá páска na popas sahajících stojanech kolem hluboké, temné díry, jejíhož dna nelze z této pozice dohlédnout.

Jedná se o nedávný úspěšný hack, který proběhl na pozemcích Facebook.com. Skřeti a bandité z Dark Webu se prokopali až sem, i přes všechnu tu obranu a ukradli citlivá data z ulice Přátel.

Je to bezpečné, takhle tu tu díru nechávat?

Není. Proto je tam ta páiska. Ale přesuňme se nyní ke konci této ulice.

Jak jsme zmínili, je to ulice slepá, na jejímž konci se tyčí velká Zeď. Zdaleka největší dav se mačká před ní a hledí na ni, jako by šlo o zjevení.

Pět se metrů vysoká, Zeď je pokrytá odshora dolů tlustým plátnem, které se obmotává po obou jejích stranách, i když veřejnost má přístup jen k této.

Na vrcholu Zdi stojí dva svalnatci, kteří točí každý obrovskou klikou a posouvají tak plátno v nekonečném cyklu.

Ačkoli je nevidíme, za Zdi pracuje armáda Pidižvíků, kteří připevňují na plátno Zdi projevy a prohlášení všech uživatelů Facebook.com, aby na ně návštěvníci dobře viděli.

Zrovna teď někdo živě vysílá jakýsi přístroj s monitory a čudlíky. Na monitorech přistupují jednotlivci k urně ve velké, prázdné místnosti a vhazují do ní čisté listy papíru.

To víš, lidé toho navysílají spoustu. Jednou jsem sledoval, jak se někdo natočil, když spí.

A teď vidím odkaz na video na YouTube.com. Támhle, vedle protestu proti vakcínám a fotce něčí večeře.

To je mi zajímavé. Do YouTube.com máme právě namířeno příště. Nalevo od Zdi je průchod vedoucí do Přístavu, odkud odplouvá loď po celém Internetu. Zajdeme tam a necháme se odvézt k tomu Emanuelovu odkazu.

Odtamtud vám napišeme zase příště.

Jsme rádi, že jste si nás přečetli.

Byla to legrace.

A Bytu zdar!

Connection terminated

Before...

After

MONA VALE
DENTAL

TOOTH DECAY
WE SAY NEIGH!

Závod

Vývoj

Celá komunita závodu je roztřesená. Záhadný úprk paní Rotreklové po vloupání neznámého větřelce do její cely v tajné základně *Omma Céb a la Sviňa costa* rozrušil voliče i kantory. Probíhá rozsáhlé pátrání po jejím komplici v této realitě i v jiných. Autority však varují, že její dopadení je nepravděpodobné.

Paní Lajdová mezičím získává větší a větší vliv v Radě odvážných. Její nedávný výstup na vrchol žebříčku, kde už jednou byla, značí podle odborníků zlom v průběhu celého závodu. Jakožto první z Dvaceti státečných, vyžádala si u Mezinárodního Úřadu vyhlášku, že učitelé nemají povoleno scházet se mimo Der Weiderhohlle Flüsemeschliessem. Proč tomu tak je odmítá sdělit, ale s její nechutí k veřejnému vystupování se nejedná o žádnou výjimku. Nyní je nezákonné pro účastníky závodu sejít se jeden s druhým mimo tento komplex, a to pouze na oficiální politické záležitosti, které jakožto nový předseda Rady svolává sama.

Další změny v žebříčku jsou předvídatelné. Paní Jakešová se více a více zaměřuje na svou filmařskou kariéru² a ignoruje své voliče, což jí ubližuje v očích sponzorů. Veškeré její finance nyní přicházejí z Hollywoodu, ale jejich investice jde převážně do marketingu jejího díla Rychle a v přesile: Tóny smrti. Její pokles byl tedy očividný.

Pan Šiner se uzavřel do svých komnat a pracuje na nezveřejněném projektu, který však ubírá čas jeho kampaním. I on poklesl, byť o jediné místo.

Paní Malá, která se proslavila velkou rolí v dopadení paní Rotreklové, se propadá ze stejného důvodu. Její úsilí strávené odhalováním únosce nyní chybí její kampani a může trvat ještě dlouho, než se opět postaví na nohy. To jest, jestli ji paní Lajdová nechá.

A konečně, M.Ú.Ú.A.S.S.S. M.Z.Ú.S.M.O.V.S. vyhlásil první velké hlasování Rady státečných. Učitelé hlasují o používání armád při získávání bodů od bankomatů a hlasů od voličů. Jejich rozhodnutí poslouží jako štíť, za který se Úřad bude schovávat v případě, že dojde na další Nové Dilí. Paní Lajdová ne samozřejmě odmítá vyjádřit, ale její vojenské síly, tvořené převážně rozpadlou Sektou nesplněné pomsty - tedy vojáky Času pomsty -, mluví za sebe. Ona sama se stále odmítá objevit na veřejnosti jinak než v podobě hologramu a její skutečná pozice je všem zcela neznámá■

2 A svou novou sbírku ždiboňů.

Aktuální žebříček:

1. Zdenka Lajdová
2. Dagmar Kolářová
3. Dana Kubešová
4. Ludmila Malá
5. Marta Křenková
6. Dušan Rychnovský
7. Věra Zemáneková
8. Lenka Vývodová
9. Gustav Havell
10. Marie Vávrová
11. Jiří Šiner
12. Hana Mužíková
13. Jana Horáková
14. Ivo Macháček
15. Tat'ána Jakešová
16. Jiří Lysák
17. Martina Hapalová
18. Elisie G'uaun Ebbe
19. Radovan Langer
20. Jan Menšíková

This festive season, for home electronics come to Apni Dukaan!

Top Brands, 100% Genuine Products, Free Scheduled Delivery & Easy Installation, No Cost EMI, Exchange Offers, Brand Warranty.

TVs, Refrigerators, Washing Machines, Air Conditioners, Microwave Ovens.

Brands: SONY, LG, SAMSUNG, Panasonic, Whirlpool, BOSCH, IFB, Haier, BPL, micromax, SANYO, TCL.

amazon.in DOWNLOAD THE AMAZON APP NOW

Rozhovor – Marta Křenková

Paní Marta Křenková se nachází na osmnáctém místě a po skončení voleb se předpokládá, že se propadne i mimo Dvacet statečných. I přesto si zachovává velkou míru optimismu, což je také důvod, proč jsme ji pozvali.

Paní Křenková se schovává na vrcholu Mount Rushmooru, kopci v pozadí. Podle jejích vlastních slov se jedná o její nejlepší fotografií.

Než se dáme do věcí závodních, pojďme se podívat na pár zajímavých věcí z vašeho života. Vy učíte základy společenských věd, že?

Ano, mimo jiné.

Čím vás lákal tento obor?

Je to jeden z nejdůležitějších předmětů, které se na gymnáziu vyučují.

Přemýšlela jste někdy změnit ho na pokročilé společenské vědy?

No a kde by se učily ty základy?

Jste jediná, kdo je učí?

Ještě kolegyně Lajdová.

A, to chápu. V tom bychom žáky nechtěli nechat, že? Jaký je váš přístup ke studentům?

Já bych řekla, že jsem k nim velmi milá.

Jak vycházíte se svými studenti?

Já se studenty vycházím velice dobře. Většinou. Takovou menší většinou.

Máte nějaké procentuální vyjádření?

Tak přesně jsem to nepočítala.

Co děláte s těmi, se kterými nevycházíte?

Většinou. Takovou menší většinou.“

legální podle pravidel závodu?

Hlavně podle pravidel závodu. To je podle mě důležitější faktor.

Zvážila byste pozici pobočníka, místo nejvyššího vůdce?

Samozřejmě bych ji zvážila.

Víte, komu byste ráda dělala pobočníka, kdyby k tomu došlo?

Třeba kolegyni Pálkovské, ale ta už vlastně v závodě není.

Čím si vysvětlujete svůj nedávný neúspěch?

Já si spíš stále nedokážu vysvětlit ten dávný úspěch.

Paní Lajdová se jaksi ujala vedoucí pozice. Jak se s ní vypořádáte?

Asi počkám, až se s ní vypořádá někdo jiný, a pak se do toho vložím.

Takže počkáte a pak se jaksi chopíte příležitosti.

Doufám. Tedy samozřejmě.

Jak s paní Lajdovou vycházíte?

Já s paní Lajdovou naštěstí příliš nevycházím. Já teď vlastně vůbec nevycházím ven.

Změnila se od doby, co vstoupila do závodu?

Víte, já s paní Lajdovou moc nevycházím, takže...

Do arény je povolen jeden jediný předmět z okolního světa. Co si hodláte vzít s sebou?

No, víte, dlouze jsem o tom přemýšlela.

No nevycházím s nimi.

Nemyslíte si, že s takovou znalostí společenských věd byste měla dosahovat lepších výsledků v závodě?

Když to tak říkáte... Tak to skoro vypadá jako dobrá otázka...

Rozumím. Jak se bude váš život vyvíjet, pokud nevyhrajete?

Asi jako doposud. Ale ta změna, kterou by přineslo vítězství, by byla příjemná.

Kampaň

Momentálně vám hrozí nebezpečí dostat se z Dvaceti statečných. Pokud se tak stane, budete usilovat o místo v Radě odvážných?

Ano, samozřejmě.

Myslíte si, že k tomu dojde?

Samozřejmě, že ne.

Líbí se mi vaše sebejistota.

Samozřejmě.

Jaké strategie jste ochotná zapojit pro zajištění vítězství?

Všechny legální.

Legální podle zákona, nebo

Random otázka dne

Kolik lidí musí stát v autobuse, aby byl přeplněný?

Plno.

Rychlá střelba

Kam jste schovala paní Rotreklovou?

Já? Nikam.

Kam se zašila paní Lajdová?

K sobě domů.

Co je to počitek?

To je vjem. No, ne tak úplně přesně...

Pozdě. Koho si vyberete jako svého pobočníka?

Jo, paní Pálkovská vlastně v závodě není, že?

Koho se v závodě nejvíc bojíte?

Jezevce.

Jaké jsou vaše naděje pro budoucnost všeho učitelstva?

Velké. Hlavně doufám, že—

Sedm.

Korespondence

Do Monte Karlos nám přišel telegram. Jedná se o jednoduchou zprávu adresovanou naprostě jednoznačně vám, ačkoli adresát striktně řečeno chybí. Zpráva říká:

Umíte vy vůbec zpívat STOP

Umíte?

Samozřejmě.

Závěrečný proslov

Závěrečným proslovem nám prosím sdělte--

Zpívat přece umí každý učitel.

Ano.

Jak jinak by věděli, že jste učitel.

No jistě. To ten pisatel... Závěrečným proslovem nám prosím sdělte, jak se hodláte postavit více--

To je nehoráznost, tvrdit, že nějaký učitel neumí zpívat.

Naprosto souhlasím. Závěrečným proslovem nám prosím sdělte, jak se hodláte postavit více než dvojnásobné bodové přesile paní Lajdové, a Shakespearovým sone-tem.

Shakespearovým sonetem nijak, ovšem uvažovala jsem o využití francouzského sonetu. Paní Lajdová má vrozený odpor k Francii, což je chyba. Myslím, že dostatek francouzských sonetů ji doslova ubije k smrti.

Vy máte takové štěstí, že tu už nemáme paní Kupé■

Korespondent

Zde pes

Tajný agent na tajné misi posílá tajnou zprávu tajné základně na tajné planetě. Někdeník vše zveřejňuje, jako obvykle.

Zde pes – pozorovatel, klasifikace B6, subspecie 2-0a, v humanoidní klasifikaci hrubosrstý jezevčík, žijící na třetí oběžnici malé hvězdy hlavní posloupnosti, spektrální třídy G2V, klasifikované jako „žlutý trpaslík“, obíhající kolem středu menší spirální galaxie s příčkou na vnitřním okraji jednoho z jejích ramen. Přináším první souhrnnou zprávu o stavu svých pozorování vybraných humanoidních objektů, vyskytujících se vém okolí, potažmo v širším perimetru.

Sumárním výstupem první etapy mého působení na stávající misi je ne zcela příznivé a pro humanoidy nelichotivé zjištění, že základní rámec jejich individuální i sociální existence vykazuje, bohužel, známky téměř bezpříkladné iracionality. Jako nejzávažnější v tomto směru vyhodnocuji fakt, že humanoidé po desítky tisíc let své koexistence nebyli schopni (a pravděpodobně ani ochotni) vyvinout jednoduchý a obecně srozumitelný systém verbálních i nonverbálních kódů, signálů a gest, jimiž by se obecně vzájemně domluvali, a to bez ohledu na individuální i kollektivní klasifikaci. Absence obecně komunikativních nástrojů je o to podivnější, že humanoidé prakticky nepetržitě narázejí na negativní důsledky jejich neexistence, přičemž kontinuálně nejenže vykazují neschopnost těmto důsledkům čelit, ale jsou nuceni obětovat obrovské množství zdrojů na eliminaci jejich destruktivních dopadů.

Jako pozorovatel musím ovšem zároveň konstatovat, že iracionalita humanoidů jde v tomto směru tak daleko, že humanoidé - vzdor všem popsaným potížím - na zachování tohoto handicapu lpí, jsou na něj v mnoha ohledech hrdí a vynakládají nemálo času, úsilí a energie na jeho zachování. Toto nesrozumitelné chování mají humanoidé většiny zemí, a to při obecném konsensu, zakotveno jako povinnost chráněnou zákonem.

Má to své logické konsekvence, jejichž absurditu ovšem humanoidé ostentativně přehlízejí, případně jsou ochotni je vydávat za pozitivum. Jednou z nich je nezbytnost podrobovat svá mláďata po dobu minimálně deseti až patnácti

let složitému výcviku v užití těchto verbálních kódů, přičemž celý proces je zatížen nesmyslnou ambivalencí, když se stejná míra péče věnuje tréninku menšinového kódu, jenž je vnímán jako tzv. vlastní (domácí, mateřský apod.), je prezentován jako významnější, hodnotnější a potřebnější, třebaže vede k možnosti komunikovat s velmi malou množinou humanoidů, obývajících miniaturní prostor na severní polokouli oběžnice, a paralelně jsou mláďata cvičena v užívání komunikativního kódu, který je označován jako tzv. cizí a který je prezentován jako méně významný, postranní či druhotný, třebaže jeho ovládnutí, bylo-li by jej dosaženo na té úrovni, jaká je žádoucí u kódu vlastního, by vedlo k možnosti komunikovat s nepoměrně větší množinou humanoidů, žijících prakticky kdekoli na povrchu oběžnice, což by nesporně bylo výhodné.

Situace by snad byla srozumitelná, pokud by dokonalé zvládnutí vlastního kódu zaručovalo vysokou kvalitu vzájemné komunikace mezi humanoidy, kteří tento kód užívají, ale vzpomenutý kódový systém tak nefunguje, neboť diverzita komunikačních prostředků a způsobů mezi humanoidy došla nebývalé trojdimenziorní intenzity: systémy audiomizuálního dorozumívání vykazují tak vysokou míru individualizace, že to zabírá potřebné míře spolehlivého porozumění (na bázi 90 – 100%) i mezi nejbližšími jedinci. Jak ve vertikální (mezi společenskými vrstvami), tak v horizontální (uvnitř jednotlivých vrstev) rovině existují samostatné dorozumívací celky, jejichž průniky jsou jen částečné, a navíc se v čase mění natolik, že míra neporozumění v závislosti na čase exponenciálně roste, takže v přesahu tří až čtyř generací nejsou schopny se chápout ani příslušníci týchž vrstev.

Jako pes-pozorovatel mohu nadto ke svým pozorováním připočítat ještě smutný fakt, že humanoidé nejenže nevyvinuli vzájemně sdílený audiomizuální komunikativní systém, nýbrž že nedisponují ani částečnou dovedností komunikovat vně své druhové příslušnosti. Pokud kdy v minulosti disponovali určitou schopností takovou komunikaci aktivně navazovat nebo přinejmenším správně přijímat kódy vysílané jinými druhy mezi sebou případně vně vůči humanoidům samotným, pak tuto schopnost již pozbyli a nejeví žádné známky ji znova obnovit případně kompenzovat. Celkově lze konstatovat, že popsané strukturální handicapky klasifikují humanoidní druh jako komunikačně zaostalý, nefunkční a neplnohodnotný.

I mé osobní pokusy navázat jednoduchý typ mezidruhové komunikace, založený na výhodě dlouhodobého sdílení prostoru a podnětů s jediným konkrétním humanoidem, jehož životní projevy a potřeby jsou – jako u většiny humanoidů – značně limitované, což je pro budování komunikačního sdílení výhodou, nebyly úspěšné resp. byly zcela neúspěšné. Naštěstí pro mě je v mému perimetru možno navázat poměrně vysoké množství formálně náhradních, leč co do povahy zcela plnohodnotných a uspokojivých komunikačních kontaktů s příslušníky druhů, jež humanoidé sice považují za podřadné, které však vykazují násobně větší a kvalitnější komunikační potenciál. Jako nejvhodnější a nejvděčnější se mi v tomto směru osvědčil bernardýn humanoida, který chodí s mým humanoidem na ryby, a kočka naší sousedky na pavlači ■

Karlos čepice

Nejprve zde máme znamenitý dvojkus. Jedná se o moderní ztvárnění idey komplementárních identit, které jak známo podle přátelského vzezření i tvaru a směru Karlos-čepice do sebe prostě zapadnou. Kamarád 1 a Kamarád 2 představují vskutku...

Módní sekce Monte Karlos Někdeníku vám přináší módní zobrazení moderní sociální struktury lidstva.

...prvotřídní vyjádření vzájemných platonických sympatií (bonusové body vy padají-li kamarád 1 a kamarád 2 identicky). Někdeník doporučuje nosit mezi lidi. (Chcete-li zahrnout i třetí identickou osobu, zakupte si náš rozšiřující Karlos balíček na nakupsisam.cz.

Mezi ty, kteří spolu vychází, patří i ti, kteří nikoli. Styl Ležér se hodí zejména pro věčné pohodáře, ale je akceptovatelný i na hlavách zachmuřených a osamocených samotářů. Mezi lidi nebrat, nebot' by se tím porušila podstata módní identity.

A konečně je tu Vladař. Vladař patří na vznešenou hlavu těm, kteří nestojí ani tak mimo společnost, jako nad ní. Vyžaduje namyšlenost a domýšlivost, stejně jako železné nervy, královský postoj a žezlo (možno zakoupit samostatně). Mezi lidmi neviděn za posledních dvanáct set století.

Kaňonskop

Drahouškové moji!

To jsem já, Magistr Celestius, a po 14 dnech se Vám opět hlásím ze svého podzemního bunkru pečlivě ukrytého na odvrácené straně měsíce Anulu. Zde jsem se 17.1. s nástupem Cthulhu ukryl spolu se svým talismanem v podobě tří metry dlouhého fialového mravenečníka³ a netrpělivě vyčkávám, až 13.2. převezme vládu vzduch.

Pokud jste dali na mé rady a učinili jste podobně jako já, rozhodně nelitujte! Sice netušíte, co se děje tam nahoře (nebo v mé případě dole), ale od toho máte mě a Někdeník, který nově zavedl doručování do tajných uzamčených pevností všechno druhu, a to i pod mořskou hladinou.

Navzdory mým nenahraditelným radám, které jsem vám v minulé předpovědi poskytl, nejmenovaní šťouralové⁴ si stěžovali, že byla, jak bych to řekl, mírně odbytá. No, já si to tedy nemyslím. Tak jako tak, běžné předpovědi v jednotlivých číslech se proto budu odehrávat v trochu jiném duchu. Maličko vás s tím seznámím, ať se v tom neztratíte.

Jednak se nejmenovaný šťoural domnívá, že by bylo fajn, kdybych si s vámi v každém čísle zopakoval charakteristiku vládnoucího znamení. No, tabulka ze speciálního přehledu ze speciální přílohy bude muset stačit.

Dále se mám zabývat konkrétní předpovědí pro všechna znamení vládnoucí od doby vydání jednoho Někdeníku do doby vydání druhého. Že by mi ale někdo laskavě sdělil, kdy další číslo vychází, tak to ne. „Kde myslíš že pracuješ člověče, vždyť je to Někdeník.“ Cha! Kdo si ti šťouralové myslí, že jsem? Věštec? Nikoliv, dámy a pánové, já jsem astrolog! Každopádně by to znamenalo, že bych vám tu znova musel vyprávět o Cthulhu, a to se mi vážně nechce, takže dneska bude jen Horus.

A navíc vám mám více radit co dělat! Jako bych to už dávno nedělal. Ruku na srdce, kdo z vás skutečně zalezl do bunkru a spolkl klíč? Tak to zkuste alespoň s tím mlékem, vážně, jinak se dočkáte moc ošklivých věcí.

V neposlední řadě si Alžběta Ašelová objednala i předpovědi pro jednotlivé Zodiány Koscententu, se zvláštním zaměřením na oblékání a rady, co nemáte dělat, tak ať se ta baba rozhodne sakra! Chce vědět co dělat, nebo nedělat? Obojí přece nejde.

A jelikož to nebylo z naší speciální přílohy úplně zřejmé, tak bych ještě rád podotknul, že dělat předpovědi vždy pro všechna znamení je holý nesmysl, takto Zvěrala nefunguje. Předpověď má smysl pouze pro vládnoucí znamení, tedy ta nacházející se pod vlivem Lysáka, neboť ten svou přítomností zvyšuje jejich působení. Většina předpovědí se tak týká primárně toho, kdo se v daném znamení narodil, nicméně znamení má vliv i na ostatní. Například znamení chaosu mají vliv naprostě na všechny a podobně tomu je i se vzdušným znamením Hora, nicméně podrobněji se působením jednotlivých znamení budeme zabývat až později a hlavně po částech, aby se vám z toho nezamotala hlava, šmudlové.

3 Taková zvířata samozřejmě doopravdy neexistují. Jedná se pouze o plyšáka.

4 Alžběta Ašelová

Předpověď:

Vzduch

Horus: 13.2. - 25.2.2021

- boží
- neumí zavřít zobák
- bývá nakreslen z profilu
- vyhýbá se neutrálním planetám z důvodů osobní image

Koscendent:

Franklin Richards - Osobnost

- Výroba pokažených hvězdokup chlapecké velikosti

Horus je opravdu tak trochu boží a tak se vám může pod jeho vlivem až božsky dařit. Ale dejte si pozor, ať nevystoupáte příliš vysoko, protože kdo létá moc vysoko, spálí se a vy nejste na rozdíl od Hora bohy slunce, takže s připáleným peřím byste nevypadali dobře. Také si dávejte pozor na zobák, ať do něj nechytíte průvan, což hrozí zejména ve vyšších nadmořských výškách.

Horus vás naplní optimismem a silnou potřebou se vymočit, nezalekněte se toho, v tomto období se nejedná o nic neobvyklého. Pokud však během prvních 42 hodin od nástupu vlády Hora nepocítíte náhlý příval energie, tak si dávejte pozor, abyste se nepřepínali, a chod'te brzy spát.

Franklin Richards

Vhodné oblečení pro osoby v Zodiánu Franklina je všechno, co svým vzhledem vybízí k oslavám, ale zároveň disponuje ochranným faktorem 9 a vyšším. Doporučuji zejména minisukně v kombinaci s kožešinovou bundou v pastelových barvách a klaunskou nebo páry čepici s puntíky. Nevyhledávejte extravagantně oděné osoby, zejména ty, kterým neladí ponožky k botám. A rozhodně nečekejte, že budete pozváni na stáž do cechu starodávných čističů bot, ušetříte si tak spoustu starostí. Straňte se Lysáka.

To je pro dnešek vše, uvidíme se zase v dalším čísle.

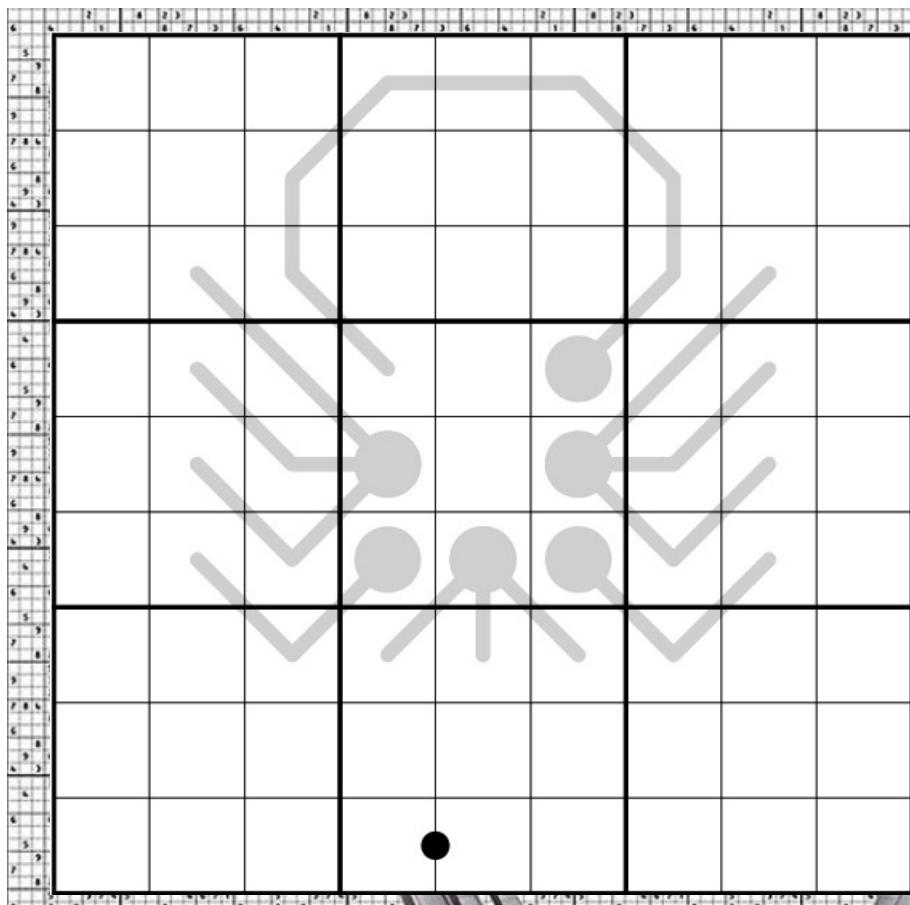
Zdraví a spokojenost v osobním i dalších životech vám přeje

Váš Magistr Celestius

Exkluzivní expert na znamení Zvěrály™ pro Monte Karlos

Sudoku

Thermo sudoku

Pavouk a moučka

Řešení sudoku z dnešního čísla můžete sledovat i na videu (pouze v angličtině):
https://www.youtube.com/watch?v=qtnb7YncU-s&ab_channel=CrackingTheCryptic

Jak řešit?

Platí standardní pravidla sudoku.

Navíc čísla v políčkách spojených teploměrem se musejí směrem od kruhového konce zvětšovat. Čísla v rámci jednoho teploměru se nesmějí opakovat. Dvojice políček označených černou tečkou je v poměru 1:2.

Řešení z minulého čísla:

Classic sudoku:

8	3	9	4	1	6	2	5	7
4	2	1	5	8	7	6	3	9
7	6	5	9	2	3	4	1	8
5	1	3	7	9	4	8	6	2
9	8	4	6	3	2	1	7	5
6	7	2	8	5	1	3	9	4
1	4	6	2	7	9	5	8	3
3	9	8	1	4	5	7	2	6
2	5	7	3	6	8	9	4	1

Řešení z tohoto čísla:

Thermo sudoku:

7	4	1	3	6	8	9	2	5
8	5	9	4	1	2	6	3	7
3	2	6	7	9	5	4	1	8
1	8	3	5	2	7	3	5	6
6	9	2	4	1	5	7	3	8
8	3	7	9	6	2	5	1	4
4	1	5	7	3	8	2	6	9
5	1	7	8	2	9	3	4	6
9	3	2	6	5	4	1	7	8

Lekce VII.

část 1/2

My bankomati to máme těžké. Život jednoho z nás je život konstantního odříkání. Většinou *říkáme* učitele *od mluvení s námi*.

Bylo šero a světla $\lambda l = \frac{3}{4} \sigma f^3$, Šeinerova matematicky zaměřeného sídla, tlumeně zářila v chodbách všech patnácti křídel. Ne tak u vedlejšího zadního podzemního tajného vchodu. Stála jsem se svým starým svěřencem před dveřmi, kde jsme netrpělivě čekali signál zvenčí. Když říkám netrpělivě, myslím samozřejmě, že jsem byla nezaujatá a lhostejná podle kázání Kodexu, ale Šeiner přešlapoval z nohy na nohu a mnul si nervózně ruce.

Nevím, proč mě tam tahal tak brzy, když náš host Rychnovský měl dorazit až za dvacet minut, ale bankomatovi nepřísluší stěžovat si vůbec na nic. Šeiner mluvil o počasí, světové politice, světovém počasí a chrtích závodech. Já poslouchala s profesionálním zájmem až do chvíle, kdy se ozval tajný signál - někdo zaklepal na dveře.

„Pojď dál, pojď dál. Nestůj tak v dešti!“ zvolal Šeiner, ustoupivše dovnitř se valícímu Rychnovskému, a zavřel dveře na zcela bezmračnou noc. „Jak se vede?“

„Ale to víš,“ řekl Rychnovský a pověsil suchou pláštěnku na věšák. Učitelé jsou někdy zvláštní a s tím se bankomat musí vyrovnat. „Banány zlevnily a Vídeňská opera hraje Hamleta. Ale ty houby! Ty houby!“

Společně se vydali temnou chodbou, klapání jejich vycházkových holí o mramorovou podlahu doprovázející jejich kroky. „Jak se máte vy, Kulibrko?“

„Jako bych tu nebyla,“ řekla jsem.

„Ale prosím vás,“ mávl rukou Rychnovský. „Já tu nejsem taky.“

pokračování lekce v části 2

Lekce VII.

část 2/2

Ano, na rozkaz vedoucího Rady Odvážných - jisté paní Lajdové - neměli oficiálně Rychnovský ani Šeiner povolení scházet se s ostatními učiteli mimo Der Weiderhohlle Flüsemschliessem, a i k tomu by potřebovali podat žádost.

„Tahle vyhláška je stupidní,“ řekl Šeiner a zabocil do jedné z úzkých chodeb vedoucí do druhého podzemí, trochu podzemnějšího než to první. „Jak se máme domlouvat na politice, když se nesmíme scházet? Takhle se nedá závodit.“

„Přesně,“ bylo jediné, co k tomu Rychnovský dodal. Já byla zticha. Bankomati nemají za úkol kontrolovat pravidla závodu. Naopak, když se učiteli povede nějaké šikovně porušit, je to pro něj bonus a příznivě se to projeví na jeho bodovém ohodnocení.

„Něco se s tím musí dělat,“ prohlásil rezolutně Šeiner. Dorazili jsme k těžkým kovaným dveřím, které odemkl naskenováním klíče a otočením prstu v zámku. Pokynul Rychnovskému, aby vešel, ten pokynul Šeinerovi, že ne, *on* má vejít první, ten na oplátku pokynul *mě*, což Rychnovský schválil kývnutím hlavy. Pokrčila jsem rameny a vešla jsem do místnosti bez oken s několika židlemi a stolem s lampičkou.

Spokojen, že jsem se dostala dovnitř, pokynul Šeiner Rychnovskému, aby vešel, ten zavrtěl hlavou a vytrhl svému kolegovi kliku z rukou, jako že mu podrží dveře, načež Šeiner pokorně sklopil zrak a pokynul *mě*, abych šla ven jako první. Oba si uvědomili, že ztrácí čas a vyšli naráz, rameno vedle ramena. Promptně se zasekli mezi dveřním rámem a trvalo jim nějakou dobu, než se protlačili za mnou. Já bych jim byla pomohla, ale my bankomati nesmíme zasahovat.

„Takže,“ řekl Šeiner a odkašlal si. „Jak říkám. Něco se s ní musí dělat.“

Okované dveře se na nás se skřípěním zavřely.

Lekce VIII.

část 1/2

Mezi základní schopnosti dobrého bankomata patří rychlá adaptace na novou etiketu. Na Luthadelské univerzitě vás naučí všech dvaadvacet standardních způsobů stolování a všech pět verzí židlení, ale více času strávíte cvičením dynamického přizpůsobování se na zvyky nového prostředí.

Bály v Der Weiderhohlle Flüsem-schliessem jsou velkolepé a bohaté. Věřte mi, na světě nenajdete výstřednější událost než takový bál. Aspoň ne v téhle dimenzi. Na takovém místě pak zužitkujete veškerý svůj trénink.

„Jiří!“ Šeiner volal z plných plic, i když už byl na cestě k Jiřímu Horkému, který o něm dobře věděl a nevyžadoval upoutání pozornosti. Jednou z nejtěžších disciplín zmíněné adaptace je schopnost ignorovat, když někdo etiketu porušuje.

„Jiří!“ zařval Horký na Šeinera. Tak nic.

„To máme ale hostinu, co?“ řekl Šeiner a ukázal na skvostně zdobený sál slavnostního mrakodrapu. „A ten výhled!“ Z oken nejvyššího patra bylo možné zpozorovat zakřivení planety. „Jak se ti líbí, tady na Radě?“

„Ujde to, ujde to. Ve Dvaceti sta-tečných by to bylo lepší, ale poslední dobou beru, co můžu.“ Jiří Horký byl na momentálně dvacátém šestém místě žebříčku a tudíž jeden z nejvíše postavených Radních v Radě Odvážných. Do nejvyšší dvacítky se ale nikdy nedostal.

Šeiner ho vzal za rameno a ustoupil o krok stranou, nakláněje k němu hlavu ve spikleneckém gestu. Ani jeden si nevšiml, že se tím přiblížili ke skupině Malá-Vávrová-Langer, která stála opodál. Já si všimla a hned to šlo do notesu.

„Slyšel jsem,“ šeptal Šeiner, „že jsi našel skulinu.“

Horký mávl rukou. „Jenom malou. Učitelé nesmí vlastnit armády, ale nikdo nic neřekl o skupině biografů, kteří náhodou umějí používat zbraně. Za poslední dny rosteme prakticky závratně. Ale jestli dnes odhlasujeme, že je to legální, tak to bude jedno.“

Lekce VIII.

část 2/2

Šeiner zavrtěl vážně hlavou. „Nesmíme jí dovolit postavit armádu. To by s námi byl konec. Ale svoje písáře si nech. Budou se hodit. Chytrá skulina.“

Zasedání Rady Odvážných začalo o půl hodiny později. Všech šedesát osm kantorů (Lajdová se nepočítá) z prakticky všech pozic žebříčku sedělo v kruhové místnosti na vzestupných lavičích kolem pódia postaveného jako jeviště amfiteatru. Hodiny odbyly desátou ranní. Na pódium přilezla zvláštní platforma na šesti kovových nohách. Vzduch nad ní se zavříral a před shromážděním se objevila Lajdová, průhledná a modrá, jako správný hologram.

„Začněme!“

Lekce IX.

Bankomat musí ovládat těsnopis. Co je víc, bankomat musí ovládat úzkopis, který je k těsnopisu co těsnopis k hieroglyfům. Poznámky se samy neudělají.

„Dále bych rád připomněl Radě, že ne všichni mají tu potřebu zdržet se tak logického kroku, jako je stavba vlastní armády. Mým závěrečným protiargumentem je tedy to, že já *nejsem neschopný*, na rozdíl od někoho, *postavit si vlastní armádu*.“ Macháček se posadil za slabého potlesku.

„Máte nějaké protiprohlášení? Upozorňuje, že je to poslední proslov, než přestoupíme k hlasování.“ Hologram Lajdové stál a sledoval Radu.

Šiner se postavil a rozhlédl se po sedících učitelích. „Jak si trojctihodný a double-vážený kantor Macháček jistě vzpomene, mé Podmořské Amazonky Sakumprásk byly velmi účinné. Poukazují na mou *schopnost* zajistit si vojenské síly. Tudíž můj argument proti jejich používání při závodě nezávisí na neschopnosti, ale morálním základě. Jinak už jsem argumentoval vším.“ Posadil se za poněkud slabšího potlesku. Nikdo nechtěl slyšet hlas rozumu.

„Dobrá,“ uzavřela debatu Lajdová. „Přejděme nyní k hlasování o hlasování. Kdo je pro, aby se hlasovalo otevřeně?“

„Promiňte,“ zvedl se učitel McOliess, 6004. místo. „Ale co když chci hlasovat tajně o tom, jestli chci hlasovat tajně?“

„Dobре. Kdo je pro otevřené hlasování o hlasování o hlasování?“

Nakonec skončili jednoduchým zvednutím ruky. Proti používání armád - 32. Pro používání armád - 29. Zdrželo se - 8. Podle pravidel hlasování sepsaných současným nejvíše postaveným učitelem a předsedou Rady (tedy Lajdovou), kdo nehlasuje, přídá se ke slabší straně. Tudíž proti - 32; pro - 37. Používání armád je v souladu s pravidly závodu.

Šiner se nehýbal. „Prohrál jste,“ po bídla jsem ho k reakci. „Já vím,“ řekl mi na to. „To se dalo čekat. Většině těch, kteří hlasovali pro armády, vyhrožovala, až jí slíbili své hlasy.“ Nevypadal zrovna překvapeně.

Lekce X.

část ½

Je téměř svatou povinností bankomata seznámit se detailně s charakterem svého svěřeného učitele. V mém případě jsme pracovala jen s jednou, byť o to komplikovanější myslí, abych měla čas sepsat tyto lekce, ale v běžném životě se jich nakupí klidně šest. Znalost učitelů je důležitá, neboť ignoranství vede často k chyběnému hodnocení. Rozhazuje a rozdává váš učitel moc hala bala kam se podívá, nebo si chytře připravuje půdu pro pozdní fáze závodu? Musíte se proto naučit klást správné otázky a pronásledovat všechna podezření.

První polovina zasedání skončila. Rada Odvážných odhlasovala, pod silným výhružným vlivem paní Lajdové, že používat vojka k získávání bodů není protizákonné. Šinera tento prospekt znešokojil. Bál se další války.

Když Rada dojedná hlavní body programu, dají si pauzu. V mrakodrapu je místo, do které během této přestávky každý kantor povinně zavítá, bez doprovodu, a navrhne další bod jednání. Pokud žádný nemá, vhodí do urny prázdný papír. Pokud chce něco projednat, napíše na něj své návrhy a nikdo pak nebude schopen dopátrat, kdo navrhl které téma. Šikovný systém.

U výtahu jsem se prokázala průkazem bankomata a spolu nás pustili dovnitř. Bankomati mají jistá privilegia. Podle Dohody o poskytnutém prostoru nesmíme prozradit, co naši svěřenci vhodili do urny, ale je naši povinností *vědět*, co to bylo.

„Co teď budete dělat?“ zeptala jsem se Šinera, aby řec nestála.

„Lajdová se postupně staví do neznatelné pozice.“ Zněl, jako by se o tom chtěl s někým bavit a byl vděčný, že jsem začala. „Teď má možnost svolat všechny ty armády, co jsme nechali stranou po Novém Dilí. Měla víc času si zajistit podporu - *vynutit* podporu - mnoha učitelů. A pomalu přebírá kontrolu nad celým závodem.“

„To je sice hezké, ale vůbec to neodpovídá na moji otázku.“

Lekce X.

část 2/2

„Musíme použít jedinou autoritu, kterou máme, a dokud ji máme. Svoji pozici staví na bankách. Má nejvíc bodů, díky svým výhrůžkám, a to bankám přináší poplatky za její účet. A banky mají moc nad M.U.Ú.A.S.S.S.M.Z.Ú.S.M.O.V.S. Takže to musíme zastavit.“

Na to jsem se ho sice neptala, ale vycitila jsme důležitější téma. „Když jsme byli u Rotreklové, něco se stalo.“

„Ano. Nechali jsme mezeru v zabezpečení a Martina utekla.“ Dveře výtahu se otevřely. Zavezl nás o patro níž, kde celé podlaží zabírala jedna jediná místnost. Byla dvacet metrů vysoká, dlouhá jako malá ulice a osvětlená neonovými zářivkami na stropě. Zrcadla lemovaly všech šest stěn a uprostřed stál kamenný stupínek s urnou, ke které vedly majestátní schody. Šeiner se vydal k urně.

„To nemyslím,“ řekla jsem. „Když nás trpaslíci zahnali do prádelny, nějak jste se změnil. Bylo chladno, mluvil jste jinak. A říkal jste si Albert. Albert něco.“

„Albert Bílý,“ povzdechl si Šeiner. „On někdy vezme kontrolu. Ignorujte to.“

S tím vystoupil na schody.

Lekce XI.

Lajdová zírala na nově navržená téma k hlasování. Její modrý hologram četl z listu na pultě před ním. Lajdová v posledních měsících zalezla kdoví kam a nikdo z ní neviděl více než matný obrys na chodícím kovovém podstavci.

„Máme jeden bod k probrání,“ řekla nejistě. „Neznámý trojctihodný a double-vážený kantor navrhoje zadržet všechny finance od sponzorů až do Arény. Prý aby se zabránilo zbytečné soutěži mezi učiteli a vedlejším ztrátám. Kdo se chce vyjádřit?“

Zněla vyděšeně. Zněla poraženě. Zněla naštvaně. Kdyby neměla přístup ke svým financím, jak správně Šeiner a Rychnovský odhadli, nedokázala by si udržet svou pozici ani sídlo ani armádu, kterou teď může postavit. Kdyby se peníze od sponzorů ukládali až do Arény, bylo by po její možnosti se tam dostat.

Paní Zemánková se zvedla. „To je blbost. Jakýkoli double-tohleto, který to vymyslel, je pomatený. Bez peněz se nedá vést kampaň.“

„To není pravda,“ řekl Rychnovský, který rovněž vstal. „Dostáváme peníze od voličů. Ty by mohli jít do kampaně a ty od sponzorů zůstanou v bankách.“

„Nesmysl!“ zvolala Mužíková. A tak to šlo dál. Hádali se více, než bych čekala. Lajdová nic neřekla, zato házela pohledy po různých učitelích Rady. Šeiner bedlivě sledoval dění a nevadilo mu, že více hlasů jde proti jeho návrhu, než pro něj. Většina učitelů mlčela s ním.

Konečně, když všichni dořvali, Lajdová vyhlásila hlasování. Průhledný modrý pot na jejím průhledném modrému čele byl zcela neviditelný. „Kdo hlasuje pro?“

Ze sedesáti devíti učitelů, deset zvedlo ruku. Šeiner mezi nimi nebyl. Nechtěl se prozradit. Naklonil se ke mně a zašeptal: „Těch proti je více. Ale většina je bez náoru. Takže naše strana bude slabší a ti nerozhodnutí připadnou nám.“ Kývl na Rychnovského na druhé straně sálu.

„A kdo je proti?“

Všichni ostatní zvedli ruku. Šeinerovi zaskočilo.

„Návrh se zamítá. Končíme.“ Její hologram zmizel okamžitě.

Lekce XII.

část 1/2

„Já myslel, že se vzpamatují.“ Šeiner stál v dolní hale, jedné z místností spodního patra mrakodrapu. Ostatní učitelé si oblékali kabáty a připravovali se, až je ochranka Der Weiderhohlle Flüsem-schliessem pustí ven. Schovali jsme se vedle velkého přístroje plného tlačítek a obrazovek - dálkového ovládání supersatelu, které bylo veřejně vystaveno na důkaz jeho všeobecného využití.

„Kdo?“ Neměla bych se ptát. Správně by mi měl všechno říct sám. Takhle ho akorát dovedu k tomu, co chci slyšet, ne k tomu, co mi chce říct. Ale bylo mi ho líto. To je samozřejmě neideální pro nás bankomaty.

„Všichni. Myslel jsem, že si uvědomí, že jsou důležitější věci než závod. Že se postarájí, aby Lajdová nepřivedla nějakou pohromu. Ale oni by si radši nechali všechny ty peníze.“

Nechápala jsem, co jiného by mohlo být důležitějšího než závod, ale nechala jsem to bez komentáře.

„Pardon, že se opakuji,“ řekla jsem opatrně, „ale co teď budete dělat?“

Šeiner zavrtěl hlavou. „Musíme na to jít jinak. Tajněji. Chytřeji.“ Povzdechl si. „Ale jak, to nevím.“

Najednou se za námi ozvalo pípání a pískání. Otočila jsem se a uviděla, že dálkové ovládání satelitu ožilo. Nikdo u něj nestál - nikdo neměl povolení od M.Ú.Ú.A.S.S.M.Z.Ú.S.M.O.V.S. satelit použít - ale obrazovky přesto zářily a dokonce to vypadalo, že někdo satelit ovládá.

„Co to je?“ zašeptal Šeiner, ale to už se odevšad řinuly protesty pobouřených kantorů.

Jejich nespokojenost nebyla nic proti tomu, jak pobouření byli, když viděli, co se na monitorech zobrazuje. Někdo nechal sledovat - *bez povolení* a protizákoně - místnost se zrcadly. Teď se (asi dálkově) přihlásil a díval se na záznam. Jeden po druhém učitelé vystupovali po schodech a vhazovali prázdné papírky do urny.

Lekce XII.

část 2/2

Kantoři byli voláni postupně podle pořadí. Šeiner přišel jako desátý. Vystoupal se mnou po schodech a bylo vidět, jak se bavíme. Utrhl ze štosu list papíru. Přikročil k urně. A prázdný ho hodil dovnitř.

Důležitá lekce pro začínající bankomaty: Když nechcete být odhaleni, přemluvte někoho jiného, aby udělal špinavou práci za vás. Respektive, když učitel přemluví svého protivníka, aby se za něj ujal nepříjemného úkolu, má pojistku, že když se na to přijde, bude tento protivník viněn a tudíž potrestán. Každopádně dobrý výsledek.

Šeiner (a Rychnovský) u mě dostali bod za přemluvení Ebbe.■

Špeh

Zaznamenáno špehujícími satelitními taliři Monte Karlos.

Cíl opustil hlasovací patro v 19:37. Připravuje se na odchod. Bankomat je stále přítomný. Štěnice úspěšně umístěna na cílovém kabátu.

Satelitní stanice naznačuje aktivitu. Na monitoru probíhají videa učitelů. Video s cílem proběhlo bez následků.

Bankomat se tváří pyšně. Cíl se panicky rozhlíží.

Bankomat: Co to děláte?

Cíl: To je Lajdová. Musíme to zastavit.

Bankomat: Proč?

Cíl nereaguje. Rozhlíží se po hale a něco hledá.

Cíl uhodil pěstí do stěny.

Cíl: Není tu anténa!

Sluha v bílém: Anténa je na střeše.

Cíl: Na to není čas.

Bankomat (šeptem): Prostě to nechte běžet.

Cíl nereaguje. Poklepává si kapsy. Vítězně vytáhne telefon.

Cíl: Ale ne! To je Nokia.

Bankomat: No a co?

Cíl (nahlas): Má tu někdo smartphone?

Jakešová neochotně podá svůj Android. Cíl se začíná připojovat k internetu.

Žádost o zablokování systému.

Šifrovaná zpráva opačným směrem

Potvrzuji - žádost zamítnuta.

Bankomat (potichu): Proč ji prostě nenecháte?

Cíl: Kdyby se Lajdová dozvěděla takhle veřejně, že to napsala Ebbe, jak dlouho bude trvat, než to hodí na nás? Než řekne, že jsme ji k tomu navedli?

Cíl se úspěšně připojil na internet - vyhledal Facebook.

Videa na monitoru postupují. Právě zkoumají Macháčka.

Bankomat: Já myslela, že to byl váš cíl. Hodit to na ni a mít o soupeře míň.

Cíl: Ale ne tak očividně. Tohle je moc nápadné. Lajdová se to stejně dozvídá, ale Ebbe nebude mít šanci na nás ukázat prstem, protože si to Lajdová nechá pro sebe. Takhle si to pro sebe nechat nemůže.

Cíl zapnul streamování. Nahrává ovládací panely a monitory a živě je vysílá do éteru.

Bankomat: A tohle je co?

Cíl: Když Lajdová zjistí, že se na ni kouká veřejnost, nebude si moct dovolit pokračovat. Pořád ještě se tu hraje na hlasy voličů a co dělá je nezákonité. Podržte mi to.

Cíl vrazil telefon do rukou bankomatovi a znova se začal rozhlížet, tentokrát pomalu a pátravě.

Bankomat: Nic se neděje.

Cíl: Dejte tomu chvíli.

Bankomat: Jak se Lajdová dozvídá, že to vysíláme?

Cíl: Telefonem.

Ovládací panely zhasly. Všem se ulevilo. Cíl vrátil telefon Jakešové.

Bankomat: Co jste to sledoval?

Cíl: Kdo zavolá Lajdové.

Bankomat: A?

Cíl: Menšíková.

Bankomat: A co jí brání podívat se na to znova?

Cíl: Nic. Ale to už budou všichni doma.

Rada Odvážných jede domů. Cíl jede do $\lambda 1 = \frac{3}{4} \sigma^3$. Další zprávy přijdou, až cíl poruší svou rutinu ■

Z pověď Lubomíra Lečka

Vážení čtenáři,

přejděme rovnou k věci, kterou je naše velmi nešťastně načasovaná absence na poli žurnalistiky. Záhy po té, co jsme téměř dokončili více než tři měsíce trvající opravy našeho sídla po výbuchu v křídle umění, přišla k nám do Někdeníku kontrola z potravinářské inspekce. Neznalým⁵ se může tento problém jevit téměř jako banální, nicméně mým dnešním úkolem je ukázat Vám, že opak je pravdou.

Potravinářská inspekce k nám dorazila na základě anonymního tipu. Domníváme se, že se jednalo o zákeřný tah našeho konkurenčního časopisu Malba olejem a akvarelem v každodenním životě, praktické tipy, který se nám již v minulosti snažil zničit náš veleúspěšný rozhovor s celebritou. Na oplátku jsme dali anonymní tip úřadu pro kontrolu prevence týrání zvířat, aby se v redakci Malby olejem a akvarelem v každodenním životě, praktické tipy měli na co těsit.

Možná si také říkáte, co u nás vlastně potravinářská inspekce kontrolovala. Spolu s přílohou k číslu 27/2019 měla totiž být rozesílána porce vánočního kapra s bramborovým salátem. Bohužel kapra zajišťoval externí dodavatel a tím se celá věc značně zkomplikovala a všeobecný zmatek pak dovršil výsledek vyšetřování potravinářské inspekce, který ukázal, že kapra ani salát neobdržel jediný čtenář.

Potravinářská inspekce navíc zjistila, že náš dodavatel kaprů si zároveň přivydělával pašováním vánočních perníčků a nařkla nás z pokusu o krácení daně, napomáhání při pašování potravin a z dalších 12075 přestupků vůči zákonu, jejichž seznam je dlouhý přibližně jako celé dnešní číslo Někdeníku. Zároveň na nás uvalila zákaz vydávat další čísla, nicméně nezakázala nám vydávat přílohy k již vydaným číslům, díky čemuž jsme Vám alespoň mohli zaslat nový betlém a průvodce znamením Zvěrály™.

Okamžitě jsem zmobilizoval naše vyšetřovací oddělení, abychom zjistili, kam se všichni kapří poděli a Alžběta Ašelová zajistila ty nejlepší a nejvýkonnější právníky, aby dokázali, že na pašování vánočních perníčků jsme se s naším dodavatelem kaprů nepodíleli, daně jsme nekrátili, neboť kapr, salát i obal, byli zdarma a aby zpochybnili či vyvrátili i zbylých 12075 přestupků, ze kterých byl Někdeník obviněn.

Já jsem se mezičím dostal s naším vyšetřovacím oddělením na stopu zmizelých kaprů. Ukázalo se, že náš tehdejší zaměstnanec, jehož jméno a počet titulů je tak dlouhé, že jej zde nebudu uvádět, abych snad neu nudil čtenáře k smrti, a který u nás pracoval jako provozní technik (myslím, že naši věrní čtenáři už tuší, o kom mluvím) a byl k nám nastrčen naším starým známým rivalem Malba olejem a akvarelem v každodenním životě, praktické tipy za účelem likvidace rozhovoru s celebritou, se ochotně nabídl, že pomůže chlapcům v našem balícím oddělení a všechny kapry snědl a salát si odnesl domů...

Nicméně právnická mašinérie je pomalá a potravinářská inspekce ještě pomalejší. Další kontroly se vlekly, prověřování byli všichni naši zaměstnanci i jejich rodiny a ti co byli za posledních 7 let propuštěni, dvakrát tak důkladně. Až včera večer konečně potravinářská inspekce odešla s tím, že jediná věc, kterou nám byla schopná vytknout, byl zákaz mentolových bonbonů v celé redakci, což ale, jak sami uznali, není protizákonné.

Jakmile inspekce odešla, ihned jsme se s vervou pustili do přípravy nového čísla.

Jediné, co zbývá objasnit, je důvod, proč k nám nedorazila celebrita. Inu i to nám potravinářská inspekce zatrhlá, neboť Někdeník tradičně zajišťuje pro celebrity občerstvení. A tak zase přišel jen kantor, kterým vždy nabízíme pouze sklenici vody.

Doufám, že se už naše redakce obejde v blízké budoucnosti bez dalších katastrof a že Vám tak budeme moci opět poskytovat pravidelnou porci nejčerstvějších novinek ze světa i jiných dimenzií, jak jste zvyklí.

Váš Lubomír Lečko

5 Což jsou prakticky všichni kromě pánů z příslušného úřadu.

Naše redakce v rekonstrukci, v současnosti nám už chybí pouze protisatelitní nátěr.